

ματισμοῦ. 2) Τὸ ἐμβάλωμα τοῦ περὶ τὸ στήθος μέρους τοῦ γυναικείου ἱματισμοῦ. β) Κατ' ἐπέκτ., πᾶν ἐμβάλωμα.

ἀλλαγοκορφιάζω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀλλαγοκόρφι.

Ἀλλάσσω, ἀντικαθιστῶ τὰς ἐφθαρμένους πτέρνας τῶν περιποδίων.

ἀλλαγομάλλης ἐπιθ. Κῶς

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μαλλί.

Ὁ ἀλλάσων ἔριον.

ἀλλαγομαλλίζω Κῶς

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀλλαγομάλλης.

Ἀλλάσσω ἔριον, ἐπὶ τῶν προβάτων κατὰ τὸ θέρος.

ἀλλαγομήνι τό, Κεφαλλ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μῆνας.

Ἡ πρώτη τοῦ μηνὸς ἔνθ' ἄν.: Τὴν πιάνει πόνος σὲ κάθε ἀλλαγομήνι Μάν. Ἔχουμε ἀλλαγομήνια σήμερον Λακων. Συνών. ἀλλαγομηνιά.

ἀλλαγομηνιά ἡ, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μῆνας.

Ἀλλαγομήνι, δ ἰδ.

ἀλλαγομιλῶ Ἄνδρ.

Ἐκ τῶν ρ. ἀλλάζω καὶ μιλῶ.

Ἀνταλλάσσω μετὰ τινος λόγους ὑβριστικούς: Θ' ἀλλαγομιλήσῃ τὸ παιδί, ἅμα βγῇ ἔς τοὺς δρόμους.

ἀλλαγομοισιδιάζω Κρήτ. κ.ά. — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Βλαστ. ἀλλαγομοισιδιάζου Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μοισίδι, δι' ὃ ἰδ. μοισίδι.

Ἀλλαγομουριάζω, δ ἰδ.

ἀλλαγομοισιδίασμα τό, Λεξ. Βυζ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλαγομοισιδιάζω.

Ἀλλοίωσις τῶν χαρακτήρων τοῦ προσώπου ἔνεκα ψυχικῆς ἢ σωματικῆς παθήσεως. Συνών. ἀλλαγομουτσούνιασμα 1, ἀλλαγοστορόρησι.

ἀλλαγομουριάζω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μουρή.

Ἀλλάσσω ὄψιν, χρῶμα προσώπου ἔνεκα ψυχικῆς ταραχῆς, ἀσθενείας, κακοπαθείας, μέθης κττ.: Ἀλλαγομούριασε ἀπὸ τὸ φόβο δού. Συνών. ἀλλαγομοισιδιάζω, ἀλλαγομοισιδιάζω, ἀλλαγομουσουδιάζω, ἀλλαγομουτσούνιαζω, ἀλλαγοπροσωπιάζω. Πβ. ἀλλαγοστορίζω.

ἀλλαγομουσουδιάζω Ἰθάκ. Κεφαλλ. Κρήτ. Λευκ. ἀλλαγομουσουδιάζου Θράκ. (Αἰν.) ἀλλαγομουσουριάζω Κρήτ. (Σφακ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μουσοῦδι. Τὸ ἀλλαγομουσουριάζω κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνων. ἀλλαγομουριάζω.

Ἀλλαγομουριάζω, δ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Σὺν ἄκουσε τὸ κακὸν χαιδῆρι, ἀλλαγομουσουδιάσενε ἀπὸ τῆ στεναχωρία δού Κρήτ. || Ἄσμ.

Νὰ με ρωτήσης νὰ σοῦ πῶ τί κάνει ὁ κάτον κόσμος, ποῦ οἱ ἄσπροι μαῦροι γένονται κ' οἱ ροδινοὶ χλομιάζουν κ' ἐκεῖν οἱ μορφοσοῦσσουμοὶ ἀλλαγομουσουδιάζουν; (μοιρολ.) Ἰθάκ.

Ποῦ πάς, γαῖτάνι, νὰ σαπῆς, γκόλφι μου, ν' ἀραχνιάσης, γαρούφαλο Βενέτικο, ν' ἀλλαγομουσουδιάσης; (μοιρολ.) Λευκ.

ἀλλαγομουτσούνιαζω Πελοπν. (Ὀλυμπ.) Σῦρ. κ.ά. ἀλλαγομ'τσούνιαζου Θεσσ. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μουτσούνιο.

1) Ἀλλαγομουριάζω, δ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: Ἀλλαγομουτσούνιασε, ἅμα τὸν εἶδε Ὀλυμπ. Ἀλλαγομ'τσούνιασε ἀπ' τοῦ πρήσ'μου Θεσσ. Σ'κώθ'κα ἀλλαγομ'τσούνιασμένους ἀπ' τὸν ὕπνου, πρήσ'κι οὐλον τοῦ πρόσουπον μ' Αἰτωλ. 2) Σκυθροπάζω, συνοφρουοῦμαι Στερελλ. (Αἰτωλ.): Τοῦ εἶπα νὰ πὰ νὰ κάμ' δ'λεῖα κι ἀλλαγομ'τσούνιασε. Κάτ' ἀλλαγομ'τσούνιασμένους οἱ γλίεπον σήμερον!

ἀλλαγομουτσούνιασμα τό, Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλαγομουτσούνιαζω.

1) Ἀλλοίωσις τῶν χαρακτήρων τοῦ προσώπου ἐκ σωματικῆς παθήσεως ἢ ἄλλης ἐξωτερικῆς αἰτίας. Συνών. ἀλλαγομοισιδίασμα, ἀλλοξοστορόρησι. 2) Κατήφεια, σκυθροπότης: Δὲ βαστάου αὐτὸ τὸν ἀλλαγομουτσούνιασμα τὸν θ'κό σ'!

*ἀλλαγομύτης ὁ, ἀλ-λαγομύτ-της Κῶς ἡ-λαγομύτ-της Κῶς

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. μύτι, παρ' ὃ καὶ μύτ-τι.

Ὁ ἀλλάσων τὸ δέρμα τῆς ρινός: Φρ. Εὐρήκες τὸ ἡ-λαγομύτ-τη σου (ἐκείνον ὅστις θὰ σοῦ συντρίψῃ τὴν μύτην καὶ οὕτω θὰ μεταβάλῃ τὴν μορφήν της. Συνών. φρ. βρήκες τὸ μαστορή σου).

*ἀλλαγομυτίζω, ἀλ-λαγομυτ-τίζω Κῶς

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀλλαγομύτ-της.

Ἀλλάσσω τὸ δέρμα τῆς ρινός.

ἀλλαγοξυλιάζω Πελοπν. (Ἀρκαδ.) ἀλλαγοξ'λιάζου Στερελλ. (Ἀμφ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. ξύλο.

Ἀντικαθιστῶ τὰ ξύλα τῆς στέγης οἰκίας ἔνθ' ἄν.: Ἀλλαγοξ'λιάζου τὴν σκιπὴ τοῦ σπιτιοῦ μ', γιὰτὶ σάπ'σαν τὰ ξύλα Ἀμφ. Πβ. ἀλλαγοστεγιάζω.

ἀλλαγοπατριαρχία ἡ, Κωνπλ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀλλάζω καὶ τοῦ οὐσ. πατριάρχης.

Ἀλλαγὴ, ἀντικατάστασις πατριάρχου ζῶντος.

ἀλλαγοπερπατῶ ἀμάρτ. ἀλλαγοπερπατῶ Κῶς.

Ἐκ τῶν ρ. ἀλλάζω καὶ περπατῶ.

Ἀλλάσσω διεύθυνσιν πορείας.

ἀλλαγοπίστης ὁ, Λεξ. Κομ. Λάουνδ. Βλαστ. ἀλλαγοπίστης Μακεδ. (Καταφύγ.) ἀλλαξόπιστος Λεξ. Κομ. Περίδ. Ἡπίτ. Μ. Ἐγκυκλ. Βλαστ.

